

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(6) ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

"64. ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

QJ *	*	*	\$	*
*	*	*	*	*

(2) ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀਕਰਤਾ ਹਥੌੜੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ;

”

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ (iii) ਇਸ ਲਈ, ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(7) ਆਧਾਰਾਂ (iv) ਅਤੇ (v) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ *ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ*, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(8) ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ.

ਜਗਤ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1970 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 66.

7 ਮਈ 1970 ਈ.

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15(5) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 97—ਪੁਨ ਜਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 30— ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ— ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ— ਕੀ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

97 ਦੁਆਰਾ , ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕੀਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਆਰਡਰ 3 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 12— ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ—ਕੀ ਆਰਡਰ 3 ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ —ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ —ਇਕ ਧਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡਿਆ ਹਿੱਸਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਟੂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 97 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 1963 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ! ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 ਸਭ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ 16.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 3 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਲੋੜੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹੂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰਚਾ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਕਪਾਸਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

1970 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਰਮੋਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਲੌਰ, ਨੇ ਮਿਤੀ 22 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 27,000 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ 22 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀ.ਆਰ.ਬੀ.ਏ.ਐਚ.ਐਲ. , ਇੱਕ ਡੀਵੀਕੇਟ ।

H L M ITTAL , ਇੱਕ ਡੀਵੀਕੇਟ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਡੀ.ਕੇ. ਓਸ਼ਾਲ , ਜੇ.- ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ । ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਪਿੰਡ ਮਿਠੜਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਲੌਰ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜਲੂਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 52 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਨੂੰ 1,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। 27,000 ਇੱਕ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.ਐਲ. ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਦੋਵੇਂ ਨਾਬਾਲਗ, ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਆਮ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।

(2) ਮੁਕੱਦਮਾ 10 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਦਸੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਸੂਟ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਸੀ-

"3. ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?"

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 20 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ 17 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 13 ਮਾਰਚ, 1968 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। 13 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਥੇ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ 18 ਮਈ, 1968 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੁਦ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ) ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 22 ਜੂਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1968. ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ) ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਕਾ ਭਾਗ. ਮੁਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨੰਬਰ 1, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

" * * * * *

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ ਲਈ (ਭਾਰਤ) ਛੱਡ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੰਬਰ, 1967 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1965 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ 1967 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਅੰਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੂਟ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 2 ਅਗਸਤ, 1968 ਤੱਕ 27,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਸ਼ੀ ਸਟਿਪੂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 7 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਸੈਣੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਦੂਰ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਤਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 3, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(5) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਬਹਿਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ: -

- (a) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਰਡਰ 3 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। , ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

- (b) ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜੀਆਂ ਸਨ।
- (c) ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 16(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
- (d) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ ਭਾਗ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।
- (e) ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ।
- (6) ਸੀਰੀਏਟਿਮ ਨਾਲ ਉਠਾਵਾਂਗਾ।
- (7) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 3 ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ੀ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ੀ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(8) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਹੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇਝੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹੂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਰਾਹ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਵਾਜਬ ਸਬੂਤ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

(9) ਮਿਸਟਰ ਮਿਸਟਰ 1 ਬਹਿਲ ਨੇ ਵਿਵਾਦ (ਏ) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ; ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਅਪਾਵੁ ਆਰ ਆਸਾ ਸੋਮਾਮਲ ਫਰਨਾਂਡੀਜ਼ (1) ਅਤੇ ਭੂਪਤੀਰਾਜੂ ਸੁਰਿਆਨਾਰਾਇਣਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਬੰਟੂਪੱਲੀ ਅਪੰਨਾ (2) ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 3 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਖੀ:

"ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 12, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਵਾਲਜ਼, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕੀ ਚੋਖਿਆ ਸੀ:

“ਹਾਲਾਂਕਿ ਟਿੱਪਣੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ 3, ਨਿਯਮ I ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਣਚੋਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸੀਫ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਵੈਗੁਨਥਾਮਲ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1933 ਸੇਡ. 821.

(2) ਏਆਈਆਰ 1959 ਏਪੀ 645

ਵਾਲੀਆਮਾ ਅੰਮਲ (3), ਅਤੇ ਵੈਕਟਾਰਿਉਲ ਬਨਾਮ ਮਨਚਲਾ ਯੋਸ਼ੋਬੁ (4) ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

(10) ਸ੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ, ਅਥਾਰਟੀ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਡਟ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 3, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਰਯਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਹਤ ਦੀ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ, ਕਾਫੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(12) Contention i(b)is ਦੀ 1 ਬਿਨਾਂ c ਯੋਗਤਾ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1918 ਮੈਡ. 1256. ~

(4) ਏਆਈਆਰ 1932 ਮੈਡ. 263. -

ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ (ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਦਿੱਖ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ) ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕਮਾਤਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ (ਅ) ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) ਦ ਆਰ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, oinasoafarhas thetrelateotoxcon tion (c), ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਸੈਕਸ਼ਨ 8. "ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਟ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ।"

ਜੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 15(5)। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 16. "(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ, ਨਕਲੀ ਅਤੇ ਪਾਇਰੇਟੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ-ਪਲੇਟਿਫਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਸੇ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 16 ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 16 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(14) ਦਲੀਲ (ਡੀ) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ 'ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ' ਨੂੰ 'ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ' ਵਜੋਂ "97. ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ,' ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖ \$7 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੇਖ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:
Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਇੱਕ ਜਦੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦਰਜ ਹੈ।"

(15) ਜਿਵੇਂ ਕਿ *3theeproperty* ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵੇਚੀ ਸੀ, ਇਹ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ *ਕਰਮ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਲ (ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ)*, ਅਤੇ *ਹਾਜ਼ੀ (ਖਰੀਦਦਾਰ) (5)*, *ਜੋਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਟੇਕ। ਚੰਦ (6)*, *ਸਰਦਾਰ ਅਲਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਾਜ਼ਿਲ (7)*, *ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ (8)*, ਅਤੇ *ਮਰੇਲਾ ਵੀਰਬ੍ਰਹਮਾਚਾਰੀਲੁ ਬਨਾਮ ਕੋਦੂਰੂ ਵੈਕਟਾ ਸੁੱਬਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)*, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਹਿਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਸਰਦਾਰ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਾਜ਼ਿਲ (7) (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਅਣਵੀਂਡਿਆ ਕਬਜ਼ਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ-

“ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਣਵੀਂਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਵੰਡ ਤੱਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਅਣਵੀਂਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ) ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦਾ।

- (5) 10 ਪੀਆਰ 1881
- (6) 23 ਪੀਆਰ 1882
- (7) ਏਆਈਆਰ, 1923 ਲਾਹ। 75.
- (8) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹ. 118.
- (9) ਏਆਈਆਰ 1961 ਏਪੀ 31.

(16) ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

"ਕੀ ਅਣਵੰਡੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਏ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) Le-Rossignol, J., ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡਿਆ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 10 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।, 1908 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 97 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਉਕਤ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਨਾਲ ਸੀ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਰਟੀਕਲ 97 ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ.

(19) ਸ੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੁਸਤ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

"30. ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 120 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਖੜਾ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੋਵੇ-

(1) ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ;

ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ XVII), ਜਾਂ

ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ;

ਜੋ ਵੀ ਮਿਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗੀ;

(2) ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰੋ-ਪਰਟੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

(3) ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਅਧੀਨ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

(20) "ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 10" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ 1908 ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 10 ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ. ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

“8(1) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਦੇ, ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

(21) ਇਹ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਹਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ! ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ "ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ" ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 10 ਅਤੇ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਪੂਰੇ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 10 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 97 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

(22) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 97 ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਨ ਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ, ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਵਿਵਾਦ (ਡੀ) ਇਸ ਲਈ, ਓਵਰ-ਨਿਯਮਤ ਹੈ।

(23) ਝਗੜਾ (e) ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਸ੍ਰੀ ਬਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 1965" ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਗਭਗ ਢਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ।

(24) ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸੋ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਖੁਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.-ਜੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

M/S ਇਗੋਇਲ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 48।

7 ਮਈ 1970 ਈ.

Jagat Singh v. Gurminder Singh, etc. (Koshal, J.)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2(ii) ਅਤੇ 10(2) (XV)- ਮੁਲਾਕਾਤ- ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।